

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Ek/2165/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120448216
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120448216.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnených: 1/ C. P., A.. XX. XX. XXXX, S. W. P. XX/X, XXX XX A. a 2/ A. N., A.. XX. XX. XXXX, S. W. P. XX/X, XXX XX A., proti povinnému: T. P., A.. XX. XX. XXXX, S. W. A. XXX/XX, XXX XX A., o vymoženie zameškaného výživného vo výške 1.170,-Eur, bežného výživného a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Peter Balaškó, so sídlom exekútorského úradu Komárňanská 100, 947 01 Hurbanovo, sp. zn. 394EX 871/20, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/2165/2020 zo dňa 10. 09. 2021, takto

rozhodol:

I. Súd **z r u š u j e** výroky III. a IV. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/2165/2020 zo dňa 10. 09. 2021 a **v r a c i a** vyššej súdnej úradníčke na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Vo výrokoch I. a II. zostáva uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/2165/2020 zo dňa 10. 09. 2021 **n e d o t k n u t é**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/2165/2020 zo dňa 10. 09. 2021 vyššia súdna úradníčka o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodla tak, že: „I. Súd exekúcie v časti zameškaného výživného vo výške 726,- Eur v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavuje. II. Súd exekúciu v časti bežného výživného vo výške 180,- Eur v zmysle § 61 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavuje. III. Návrh na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti zamieta. IV. Povinnému voči oprávnenému 1/ a oprávnenej 2/ nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nepriznáva.“ Vo svojom rozhodnutí poukázala na to, že oprávnení sa domáhali vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/33/2008 zo dňa 29. 09. 2008 tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca a to na maloletého C. P., zo sumy 49,79 Eur (1.500,-Sk) na sumu 90,-Eur mesačne a na maloletú A. P., zo sumy 49,79 Eur (1.500,-Sk) na sumu 90,-Eur mesačne, počnúc dňom 01. 12. 2010, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Exekučný titul, predložený oprávnenými bol zároveň opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorou bolo potvrdené že exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 26. 04. 2011. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že vymáhaná pohľadávka na zameškanom výživnom vo výške uvedenej v Upovedomení o začatí exekúcie je neoprávnená. Povinný namietal, že pohľadávka na výživnom oprávneného 1/ za mesiac 09/2019 v sume 90,- Eur bola uhradená v sume 180,- Eur dňa 30. 09. 2019, čo doložil aj detailom platby z účtu povinného zo dňa 30. 09. 2020 vo výške 180,- Eur. Vyššia súdna úradníčka k danej námietke povinného uviedla, že povinný síce doložil detail platby z účtu povinného zo dňa 30. 09. 2019, čím preukázal, že vyživovacia povinnosť na oprávneného 1/ a oprávnenú 2/ bola za mesiac september 2019 splnená, avšak ani v návrhu na vykonanie exekúcie a následne ani v poverení na vykonanie exekúcie nie je uvedené, že oprávnený 1/ a oprávnená 2/ za daný mesiac september 2019 žiadajú od povinného zameškané výživné. Oprávnený 1/ a oprávnená 2/ žiadali od povinného zameškané výživné za september 2018 (nie za september 2019) a následne v roku 2019 žiadali zameškané výživné za

mesiac júl (nie september 2019), preto námietka povinného, že splnil vyživovaciu povinnosť za mesiac september 2019 nie je v danom prípade relevantná. K námietke povinného, že podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti na oprávneného 1/ a oprávnenú 2/ uviedla, že o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti na oprávneného 1/ bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 7Pc/2/2021 zo dňa 01. 04. 2021, v ktorom súd vyživovaciu povinnosť navrhovateľa (povinný) proti odporcovi (oprávnený 1/), stanovenú naposledy rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/382/2010 zo dňa 08. 04. 2011 (exekučný titul), s účinnosťou od 26. 06. 2020 zrušil. Oprávnený 1/ v návrhu na vykonanie exekúcie žiadal od povinného zameškané výživné za mesiace september 2018 vo výške 90,- Eur, júl 2019 vo výške 90,- Eur, jún 2020 vo výške 90,- Eur, september 2020 vo výške 90,- Eur, október 2020 vo výške 90,- Eur, november 2020 vo výške 90,- Eur a december 2020 vo výške 90,- Eur a bežné výživné vo výške 90,- Eur od 01. 01. 2021. Nakoľko vyššie uvedeným rozhodnutím bola zrušená vyživovaciu povinnosť povinného voči oprávnenému 1/ s účinnosťou od 26. 06. 2020 zameškané výživné za mesiace september 2020 vo výške 90,- Eur, október 2020 vo výške 90,- Eur, november 2020 vo výške 90,- Eur a december 2020 vo výške 90,- Eur, spolu vo výške 360,- Eur a bežné výživné vo výške 90,- Eur od 01. 01. 2021 do budúcnosti vyššia súdna úradníčka v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavila. Za mesiac jún 2020 mal oprávnený 1/ nárok na alikvótnu časť výživného za 25 dní z mesiaca jún 2020 (nakoľko s účinnosťou od 26. 06. 2020 bola vyživovacia povinnosť povinného voči oprávnenému 1/ zrušená), čo v danom prípade tvorí sumu 75,- Eur (aliquótna časť výživného na jeden deň v mesiaci jún 2020 tvorí sumu vo výške 3,- Eur, t. j. bežné výživné vo výške 90,- Eur / 30 dní v mesiaci = 3,- Eur na jeden deň, z daného dôvodu tvorí alikvótna časť výživného za 25 dní v mesiaci jún sumu vo výške 75,- Eur, 25 dní x 3,- Eur = 75,- Eur), preto vo zvyšnej časti 15,- Eur súd exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil. O vyživovacej povinnosti povinného voči oprávnenej 2/ bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 18Pc/2/2021 zo dňa 24. 06. 2021, v ktorom súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa (povinný) voči osobe oprávnenej na výživné (oprávnená 2/), ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/382/2010 zo dňa 08. 04. 2011 (exekučný titul) vo výške 90,- Eur mesačne, počnúc dňom 04. 06. 2020. Dané rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 08. 2021, voči oprávnenej 2/ bol zrušený exekučný titul s účinnosťou od 04. 06. 2020. Oprávnená 2/ žiadala od povinného zameškané výživné za mesiace september 2018 vo výške 90,- Eur, júl 2019 vo výške 90,- Eur, jún 2020 vo výške 90,- Eur, júl 2020 vo výške 90,- Eur, august 2020 vo výške 90,- Eur a november 2020 vo výške 90,- Eur a bežné výživné vo výške 90,- Eur od 01. 01. 2021. Nakoľko vyššie uvedeným rozhodnutím bola zrušená vyživovaciu povinnosť povinného voči oprávnenej 2/ počnúc dňom 04. 06. 2020, zameškané výživné za mesiace júl 2020, august 2020 a november 2020 spolu vo výške 270,- Eur a bežné výživné vo výške 90,- Eur od 01. 01. 2021 do budúcnosti súd v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil. Za mesiac jún 2020 mala oprávnená 2/ nárok na alikvótnu časť výživného za 3 dni z mesiaca jún 2020 (nakoľko počnúc dňom 04.06.2020 bola vyživovacia povinnosť povinného voči oprávnenej 2/ zrušená), čo v danom prípade tvorí sumu 9,- Eur (aliquótna časť výživného na jeden deň v mesiaci jún 2020 tvorí sumu vo výške 3,- Eur, t. j. bežné výživné vo výške 90,- Eur / 30 dní v mesiaci = 3,- Eur na jeden deň, z daného dôvodu tvorí alikvótna časť výživného za 3 dni v mesiaci jún sumu vo výške 9,- Eur, 3 dni x 3,- Eur = 9,- Eur), preto vo zvyšnej časti 81,- Eur súd exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku takisto zastavil. Z vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že vznikol dôvod na zastavenie exekúcie v časti zameškaného výživného spolu vo výške 726,- Eur (vo výške 375,- Eur na oprávneného 1/ + vo výške 351,- Eur na oprávnenú 2/ = spolu vo výške 726,- Eur) v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku (I. výroková veta rozhodnutia) a takisto v časti bežného výživného vo výške 180,- Eur (vo výške 90,- Eur na oprávneného 1/ + vo výške 90,- Eur na oprávnenú 2/ = spolu vo výške 180,- Eur) v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku (II. výroková veta rozhodnutia). Vo zvyšnej časti vyššia súdna úradníčka považovala návrh povinného na zastavenie exekúcie za nedôvodný, a preto ho v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietla (III. výroková veta rozhodnutia). Výrokom IV. rozhodla o náhrade trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že oprávnení v návrhu na vykonanie exekúcie žiadali od povinného zameškané výživné vo výške 1.170,-Eur, z toho oprávnený 1/ za mesiace: september 2018 vo výške 90,-Eur, júl 2019 vo výške 90,- Eur, jún 2020 vo výške 90,-Eur, september 2020 vo výške 90,- Eur, október 2020 vo výške 90,-Eur, november 2020 vo výške 90,- Eur, december 2020 vo výške 90,- Eur a oprávnená 2/ za mesiace: september 2018 vo výške 90,- Eur, júl 2019 vo výške 90,- Eur, jún 2020 vo výške 90,- Eur, júl 2020 vo výške 90,- Eur, august 2020 vo výške 90,- Eur, november 2020 vo výške 90,- Eur, bežné výživné

vo výške 90,- Eur mesačne pre oprávneného 1/ a 90,- Eur mesačne pre oprávnenú 2/ za január 2021 a každý nasledujúci mesiac na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu v Nitre sp. zn. 24P/382/2011. Ďalej poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu v Nitre sp. zn. 7Pc/2/2021 - 47 zo dňa 01. 04. 2021 bola zrušená jeho vyživovacia povinnosť voči oprávnenému 1/ s účinnosťou od 26. 06. 2020. Nárok na zameškané výživné za mesiace: jún 2020 vo výške 15,-Eur (aliquótna časť výživného za 5 dní v mesiaci jún 2020), september 2020 vo výške 90,-Eur, október 2020 vo výške 90,- Eur, november 2020 vo výške 90,- Eur, december 2020 vo výške 90,- Eur a bežné výživné v sume 90,- Eur mesačne za január 2021 a každý nasledujúci mesiac tak zanikol. Zároveň, rozsudkom Okresného súdu v Nitre sp. zn. 18Pc/2/2021 - 31 zo dňa 24. 06. 2021 bola zrušená moja vyživovaciu povinnosť voči oprávnenej 2/ s účinnosťou od 04. 06. 2020, jej nárok na zameškané výživné za mesiace: jún 2020 vo výške 81,-Eur (aliquótna časť výživného za 27 dní v mesiaci jún 2020), júl 2020 vo výške 90,- Eur, august 2020 vo výške 90,-Eur, november 2020 vo výške 90,-Eur a bežné výživné v sume 90,-Eur mesačne za január 2021 a každý nasledujúci mesiac zanikol. V období po zrušení vyživovacej povinnosti voči oprávnenému 1/ a oprávnenej 2/ uhradil z účtu výživné pre oprávneného 1/: dňa 30. 07. 2020 vo výške 90,- Eur, 28. 08. 2020 vo výške 90,- Eur, 29. 01. 2021 vo výške 90,-Eur, 19. 02. 2021 vo výške 90,- Eur, 26. 03. 2021 vo výške 90,- Eur, pre oprávnenú 2/: dňa 29. 09. 2020 vo výške 90,- Eur, 28. 01. 2021 vo výške 90,- Eur, 19. 02. 2021 vo výške 90,-Eur, 26. 03. 2021 vo výške 90,- Eur a úhrady pri ktorých som nešpecifikoval či ide výživné pre oprávneného 1/ alebo oprávnenú 2/ som vykonal dňa 27. 10. 2020 vo výške 90,- Eur, 30. 11. 2021 vo výške XX,- B., 21. 12. 2020 vo výške XX,- B., spolu v sume 1.080,-B.. Z dôvodov vyššie uvedených má za to, že vznikol dôvod na zastavenie exekúcie v časti zameškaného výživného spolu vo výške 1.170,-B., zastavenie exekúcie v časti bežného výživného vo výške 180,-B.. Voči oprávnenému 1/ a oprávnenej 2/ nemá žiadny dlh na zameškanom, ani bežnom výživnom, práve naopak, zaplatil som spoločne oprávneným o sumu 636,-B. viac, ako bol povinný, čím sa oprávnený 1/ a oprávnená 2/ neoprávnené obohatili. Súčasne má za to, že súdny exekútor požaduje odo mňa trov exekúcie v sume, na ktorú mu nevznikol nárok.

3. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

5. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

6. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

7. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

8. V dôsledku podanej sťažnosti zo strany povinného súd prvej inštancie vec prejednal v medziach daných ustanoveniami §§ 239 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté uznesenie v nadväznosti na podanú sťažnosť vrátane jej príloh a dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná dôvodne, a preto napadnuté uznesenie podľa § 250 ods. 2 CSP v dotknutej časti zrušil a vrátil vec vyššej súdnej úradníčke na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Na úvod sťažnostný súd konštatuje, že hoci povinný podal sťažnosť do celého uznesenia vyššej súdnej úradníčky, vo výrokoch I. a II. bolo jeho návrhu na zastavenie exekúcie vyhovené, a teda nie je osobou oprávnenou na podanie sťažnosti voči týmto výrokom, navyše sťažnostný súd považuje tieto výroky za vecne správne. Súd tak jeho sťažnosť podľa obsahu posúdil ako sťažnosť smerujúcu proti výroku III. a IV. napadnutého uznesenia, ktorými vyššia súdna úradníčka vo zvyšnej časti jeho návrh na zastavenie exekúcie zamietla a rozhodla o náhrade trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ktorý je súčasne aj výrokom závislým.

10. K samotným dôvodom sťažnosti sťažnostný súd v prvom rade sumarizuje, že oprávnení sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 16. 12. 2020 domáhali od povinného vymoženia zameškaného výživného v sume 1.170,-B., bežného výživného po XX,-B. mesačne na každého z oprávnených od januára 2021, a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/382/2010 zo dňa 08. 04. 2011 (ďalej len „exekučný titul“), ktorým súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. XCoP/XX/XXXX zo dňa 29. 09. 2008 tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca a to na maloletého C. P.Í. zo sumy 49,79 B. (1.500,-Sk) na sumu XX,-B. mesačne a na maloletú A. P. zo sumy 49,79 B. (1.500,-Sk) na sumu XX,-B. mesačne, počnúc dňom 01. 12. 2010, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Oprávnený 1/ v návrhu na vykonanie exekúcie žiadal od povinného zameškané výživné za mesiace: september 2018 vo výške XX,- B., júl 2019 vo výške XX,- B., jún 2020 vo výške XX,- B., september 2020 vo výške XX,- B., október 2020 vo výške XX,- B., november 2020 vo výške XX,- B. a december 2020 vo výške XX,- B. a bežné výživné vo výške XX,- B. od 01. 01. 2021. Oprávnená 2/ žiadala od povinného zameškané výživné za mesiace: september 2018 vo výške XX,- B., júl 2019 vo výške XX,- B., jún 2020 vo výške XX,- B., júl 2020 vo výške XX,- B., august 2020 vo výške XX,- B. a november 2020 vo výške XX,- B. a bežné výživné vo výške XX,- B. od 01. 01. 2021.

11. Ďalej v konaní bolo preukázané, že v priebehu exekúcie došlo k zrušeniu vyživovacej povinnosti povinného voči oprávneným, a to vo vzťahu k oprávnenému 1/ rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 7Pc/2/2021 zo dňa 01. 04. 2021 s účinnosťou od 26. 06. 2020 a vo vzťahu k oprávnenej 2/ rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 18Pc/2/2021 zo dňa 24. 06. 2021 s účinnosťou od 04. 06. 2020. V nadväznosti na tieto skutočnosti, následne vyššia súdna úradníčka správne zastavila exekúciu v časti o vymoženie zameškaného výživného v sume 726,-B. ako aj v časti bežného výživného spolu v sume 180,-B. mesačne na oboch oprávnených, ktoré zameškané výživné i bežné výživné sa vzťahovalo na obdobie po zrušení vyživovacej povinnosti. Uvedené sa medzi účastníkmi konania nestalo napokon ani sporným.

12. Vo zvyšnej časti týkajúcej sa nároku oprávnených na zameškané výživné vo výške 444,-B. bol návrh povinného na zastavenie exekúcie napadnutým uznesením zamietnutý. Z obsahu napadnutého uznesenia však nevyplývajú dôvody, pre ktoré vyššia súdna úradníčka považovala vo zvyšku návrh za dôvodný a žiadnym spôsobom sa ďalej ani nevysporiadala s úhradami, na ktoré povinný poukazoval v návrhu na zastavenie exekúcie. Objektívny postup súdu sa musí prejavíť jednak vo využití všetkých dostupných a pritom legálnych zdrojov zisťovania skutkového základu na rozhodnutie, ale aj v tom, že takéto rozhodnutie obsahuje (musí obsahovať) aj odôvodnenie, ktoré preukázateľne vychádza z týchto objektívnych postupov a ich uplatnenia v súlade s procesnými predpismi. V danom prípade bol preto sťažnostný súd nútený konštatovať absenciu jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu, čo spôsobilo nepreskúmateľnosť rozhodnutia vyššej súdnej úradníčky, keď je nepochybné, že povinný sa na podklade preskúmaného rozhodnutia nedozvedel, na základe akých úvah súd dospel k záveru, že v danom prípade sú dané dôvody na ďalšie vedenie exekúcie vo zvyšnej časti zameškaného výživného. Súd účastníkom konania nezrejmil svoje myšlienkové pochody, spôsob hodnotenia dôkazov, skutkové zistenia a vyvedené právne závery takým spôsobom, aby výsledok jeho rozhodovacej činnosti bol v tomto smere jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby oprávnení ani povinný nemuseli hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov. Súd si v napadnutom rozhodnutí svoju úlohu vysvetliť účastníkom konania dôvody svojho rozhodnutia v tomto smere v dostatočnom rozsahu nesplnil.

13. Premietnutím vyššie uvedeného na prejednávajúcu vec sťažnostný súd predovšetkým poukazuje na to, že v napadnutom uznesení chýba odpoveď na to či úhrady vykonané povinným po zrušení jeho vyživovacej povinnosti ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie majú vplyv na ďalší priebeh exekúcie, a teda či zameškané výživné v sume 444,-B., ktoré podľa napadnutého uznesenia zostalo predmetom exekúcie, nebolo už uhradené pred začatím exekúcie. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že v prípade oprávnených ide o plnoleté deti, v dôsledku čoho má povinný nárok na vrátenie toho, čo uhradil nad rozsah súdom určenej vyživovacej povinnosti (žiadať o vydanie bezdôvodného obohatenia) a jeho úhrady tak možno započítať aj na iné neuhradené výživné; okrem prípadu, ak by povinný pri uskutočnení platby uviedol výslovne ako účel platby úhradu zameškaného výživného za konkrétny mesiac. Pravidlo upravené v § 78 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, v zmysle ktorého platí, že v prípade výživného na maloleté deti sa spotrebované výživné za uplynulý čas nevracia, sa tu neuplatňuje, pretože sa nejedná o výživné na maloleté deti.

14. Úlohou vyššej súdnej úradníčky v rámci nového rozhodnutia bude preto predovšetkým posúdiť, akú sumu predstavovala vyživovacia povinnosť povinného vo vzťahu k oprávnenému 1/ za uplatnené obdobie od 01. 01. 2018 do 26. 06. 2020 (t.j. ku dňu, kedy došlo k zrušeniu vyživovacej povinnosti) a povinného vo vzťahu k oprávnenej 2/ za uplatnené obdobie od 01. 01. 2018 do 04. 06. 2020 (t.j. ku dňu, kedy došlo k zrušeniu vyživovacej povinnosti) a túto sumu porovnať so sumou, ktorou na výživné povinný podľa predložených dokladov zo strany oprávnených i povinného reálne prispel za obdobie od 01. 01. 2018 do 16. 12. 2020, t.j. do dňa podania návrhu na vykonanie exekúcie. V prípade zistenia, že povinný do podania návrhu na vykonanie exekúcie splnil svoju vyživovaciu povinnosť v celom rozsahu, teda tak ako mu to ukladal exekučný titul do zrušenia vyživovacej povinnosti, bude nevyhnutné exekúciu zastaviť v celom rozsahu, teda aj vo zvyšku zameškaného výživného v sume 444,-B., ktoré zostalo predmetom exekúcie.

15. V nadväznosti na vyššie uvedené tak súd postupom podľa § 250 ods. 2 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku napadnuté uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/2165/2020 zo dňa 10. 09. 2021 vo výroku III. a IV. zrušil a vec vrátil vyššej súdnej úradníčke v dotknutej časti na ďalšie rozhodnutie. V posudzovanom prípade sťažnostný súd nemohol pristúpiť ku konečnému rozhodnutiu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že napadnuté uznesenie bolo nedostatočne odôvodnené, a teda nepreskúmateľné. Pokiaľ by sa s námietkami, s ktorými sa nevysporiadala vyššia súdna úradníčka, vysporiadal sťažnostný súd v konaní o sťažnosti, takéto rozhodnutie by mohlo byť pre účastníkov konania prekvapivé. Súčasne, keďže voči rozhodnutiu sťažnostného súdu v zmysle § 202 ods. 3, ods. 4 Exekučného poriadku odvolanie ani dovolanie nie je prípustné, takýmto postupom by mohlo dôjsť aj k porušeniu práv účastníkov na spravodlivý súdny proces. Z uvedeného dôvodu súd nemal inú možnosť, než rozhodnutie vyššej súdnej úradníčky v dotknutej časti zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Úlohou vyššej súdnej úradníčky v ďalšom konaní bude riadiť sa právne záväzným názorom súdu, t.j. odstrániť vytýkané nedostatky, vyhodnotiť a preskúmať skutočnosti uvedené v návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 29. 01. 2021 ohľadom vykonaných úhrad, vyčíslieť výšku výživného, ktoré sa malo zaplatiť a ktoré bolo zaplatené v posudzovanom období, v nadväznosti na čo potom preskúmať dôvody zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a následne opätovne rozhodnúť, pričom svoje rozhodnutie je povinná odôvodniť zákonným spôsobom tak, aby bolo v súlade s § 236 CSP.

17. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže tieto neboli účastníkmi konania uplatnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).